

Mit Tilsagn gjaldt det Aar, der var Tale om, og selvfølgelig ikke kommende Aar.

Jeg maa altsaa tilraade at stemme for Flertallets Ændringsforslag og imod Mindretallets.

Ordføreren (Søren Svendsen): Jeg skal kun knytte nogle ganske enkelte Bemærkninger til, hvad der er udtalt af Ordførerne for de forskellige Partier. Til det ærede Medlem Hr. Holstein, der jo ogsaa i denne Sag har ladet sin vise Røst høre, maa jeg maaske gøre den korte Bemærkning, at det jo var et meget let og godt Raad, det ærede Medlem gav os, som kort og godt gik ud paa dette: gaa ud og spørg Tjenestemændene, hvor meget de synes, de vil give tilbage til Statskassen, og handl saa i Henhold dertil i Rigsdagen. Men hvis man kom ind paa denne Praksis med Hensyn til finansiel Lovgivning, er jeg ganske vist bange for, at vi ikke kom til Nedsættelse ret mange Steder, fordi alle de interesserede overfor de Nedsættelser, vi i denne Tid stadig foretager paa Finansloven, selvfølgelig vilde erklære, at de ikke er tilfredse med, at der bliver taget noget fra dem.

Til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som var inde paa Forhandlingsretten, skal jeg sige, at der ikke i saa Henseende er kommet nogen som helst Brist ved, hvad her er foretaget. Og hvis det ærede Medlem sammen med den øvrige Opposition vilde være gaaet med til, at vi allerede i dette Aar foretog en betydelig større Nedsækning, noget i Lighed med, hvad der kommer paa det næste Finansaar, saa vilde vi vist ikke fra Venstres Side og heller ikke fra Regeringens Side have haft noget som helst imod, at man havde begrænset sig til dette ene Aar. Grunden til, at man lod det strække sig over 2 Aar, er ene og alene den, at den Nedsækning, som Finansministeren i saa høj Grad har ment var paakrævet, er vi fra Regeringens og Venstres Side gaaet ind paa skal ske med et meget mindre Beløb i det første Aar til Gunst for Tjenestemændene. Deri ligger hele den Forandring, der er fremkommet.

Overfor det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, som var inde paa Spørgsmaalet om Indførelsen af den glidende Skala, skal jeg uden at komme ret meget ind paa de Betragtninger, jeg gjorde gældende ved første Behandling, sige, at personlig er jeg imod, at man gaar bort fra Konjunkturtillæget i den Form, det har nu, fordi Forudsætningen for dette Tillæg var en helt anden end Hensynet til Dyrtiden, men at jeg godt kunde tænke mig at gaa ind paa at forlade

det Princip. Naar det faktisk er forladt af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, som saa kraftig har forsvaret det tidligere, forladt af hans Parti, forladt af de Radikale, forladt af det konservative Folkeparti, ja, saa er der ikke nogen Anledning for mig eller for Venstre til vedblivende saa stærkt at holde paa det. Men det er altsaa ene og alene af den Grund, at Forudsætningen for Konjunkturtillæget ikke længere kan opretholdes i den høje Rigsdag, at jeg kunde gaa med til det. For øvrigt er det jo et noget omvendt Forhold, der fremkommer. Det er jo ikke ubekendt, at vi i sin Tid i Lønningskommissionen arbejdede stærkt paa at gøre meget mere af Tjenestemændenes Lønning flydende i Henhold til Pristallet, end det er sket i den gældende Lov, men at det da var Tjenestemændene, der modsatte sig en saadan Forandring, en saadan glidende Skalas Indførelse i den større Udstrækning, som vi havde ment det under Forhandlingerne i Lønningskommissionen, saa at vi maatte nøjes med at lægge den mindre Del, som Dyrtidstillæget var, ind under Pristallets Virkning. Jeg maa maaske ogsaa sige til det ærede Medlem og ligeledes til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at det er jo begge de Herrer bekendt, at der under Udvalgets Arbejde i den sidste Tid havde været Mulighed for at faa et efter min Formening godt Grundlag, der byggede paa det samme Princip, Indførelse af Bevægeligheden, som der var i Regeringens Forslag. Men vi fandt ingen som helst Støtte fra de ærede Medlemmers Side til at gennemføre denne Tanke, og efter hvad der forlyder, vilde det heller ikke vinde Anklang eller Tilslutning fra Tjenestemændenes Side. Og saa var det selvfølgelig nødvendigt, at man maatte forlade dette, naar vi ikke kunde faa Flertal for at gennemføre det i Lønningsudvalget.

Maa jeg saa blot lige til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, at han er saa umaadelig glemsom. Det vist sig, den Gang vi forhandlede om Forudsætningerne for Konjunkturtillægets Givelse, og det viser sig ogsaa nu, da der er Tale om at gøre en Forskel mellem gifte og ugifte. Thi hvis Tingets ærede Medlemmer vil gøre sig den Ulejlighed at slaa op i Lønningskommissionens Betænkning, vil de paa Side 96 finde en Begrundelse for, at der gøres Forskel paa Lønningerne til gifte og ugifte, og det munder ud i disse faa Linier, som jeg med den højterede Formands Tilfaldelse skal oplæse: „Mindretallet maa af disse Grunde holde for, at Alderstillegenes normale Beløb bør formindskes med 25 pCt.